

A kenyértörés jele

Az elmúlt vasárnapi elmélkedésben Tamás apostollal kapcsolatban nagypéntekre és Jézus sebeire utaltunk vissza, ma pedig az emmauszi tanítványok történetét hallgatva gondolatban érdemes visszaillesztanunk a nagycsütörtöki eseményre, az utolsó vacsorára.

A kételkedő Tamás apostol számára nem volt elegendő társainak beszámolója arról, hogy megjelent a feltámadt Jézus. Egy héttel később a sebhelyek, mint jelek segítettek őt az Úr felismerésében. A Jeruzsálemből hazafelé, Emmauszba tartó két tanítvány számára sem volt elegendő, hogy hallgatták Jézus szavait az úton, nekik is szükségük volt egy jelre, ami megnyitotta látásukat. Ez a jel a kenyértörés volt. Jézus ugyanazt tette asztalukhoz leülve, amit az utolsó vacsorán is tett, megtörte a kenyeret.

Mély jelentésű a Jeruzsálemből Emmauszba indulás. A visszatérés jelképe. Évekkel korábban e helyről érkezett a két tanítvány, hogy Jézus követői legyenek. És most ide térnek vissza, mintha nem történt volna semmi, illetve ami történt Mesterükkel, az kudarcnak nevezhető. Sok reményt fűztek Jézushoz, de minden szertefoszlott halálával. Ők maguk mondják: „Pedig mi azt reméltük, hogy ő váltja meg Izraelt” (Lk 24,21). Az ő szemszögükből úgy tűnik, hogy tanítványi életük véget ért, vissza kell térniük oda, ahonnan elindultak. Életük ott folytatódik, ahol abbahagyták akkor, amikor Jézus nyomába szegődtek. Nem csak ők ketten gondolkoznak így, hanem az apostolok is. Gondoljunk csak Péterre, akit a feltámadás után ismét ott találunk a Tiberiás-tó partján. Ezt mondja apostoltár-

sainak: „Megyek halászni.” A többiek pedig ezt válaszolják: „Mi is veled megyünk” (Jn 21,3). Mintegy három évvel korábban ezen a helyen találkoztak először Jézussal, itt szólította meg őket, e helyen hívta el őket a halászháló mellől, hogy emberhalászokká legyenek. És most ők újra itt vannak, visszatérnek mesterségükhöz, mert Jézus meghalt.

Az emmauszi két tanítvány számára fordulópontot jelent a kenyértörés. Felismerik az Urat és azonnal visszaindulnak Jeruzsálembe. Csalódottan jöttek, de most lelkesen mennek vissza. Kételkedve jöttek, de most már hit ébredt bennük. Nem értették hivatásukat, de most már tudják, hogy a feltámadás tanúi és hirdetői lettek. Az eltávolodás és újbóli közeledés az emmauszi tanítványok esetében a közösséghez való viszonyukban is megfigyelhető. Kezdetben ők is együtt vannak a tanítványokkal, velük együtt értesülnek arról, amit az asszonyok mondanak, aztán pedig elhagyják ezt a közösséget. A Feltámadással való találkozás arra indítja őket, hogy visszatérjenek ehhez a közösséghez és elmondják a közösség többi tagjának élményüket.

Emmauszi úton

Jézus Krisztus feltámadása óta a csalódottság, a kétségbeesés, a félelem, a kishitűség bűn, aminek nincs helye az életünkben.

Mert amikor engedem, hogy ezek a negatív érzések felerősödjének bennem és eluralkodjanak életemen, akkor eltávolodok Istentől, elszakítom magamat tőle, és ebben az értelemben bűnt követek el. Amikor beletörődötten elfogadok egy helyzetet, kényszerűen elfogadom a látszatot, amely ténynek mutatkozik számomra, vagy amikor úgy vélem, hogy már nem tudok változtatni semmit, akkor azon a bizonyos emmauszi úton járok, és ez az út távol visz az Istentől, a szent helyektől, a kereszt titkától, a feltámadás eseményétől.

Jézus olyan jelet mutat, amely visszafordít ezen az úton, hogy remény-nyel a szívemben, bátran és lelkesen keressem Isten közelségét.

Vezess, Uram!

Uram, Jézus Krisztus! Erőt vesz rajtam a csüggedés, amikor csalódást okoznak az emberek, terveim kudarcba fulladnak vagy váratlan események forgatják fel életemet.

Ilyenkor a legszívesebben elmene-külnék a világból, az emberek elől. Bezárkóznék a magam kis világába, hogy egyedül legyek. De te nem hagysz magamra, hanem mellém állsz, tanítasz és megismerteted önmagadat előttem. Vezess engem vissza az emberi közösségbe, tanítványaid, követőid közel! Vezess az Atya közelébe, hogy a veled való kapcsolatodat helyreállítsam!

Húsvét 3. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Húsvét 4. vasárnapja
ApCsel 2,14.22-28 1Pét 1,17-21 Lk 24,13-35	ApCsel 6,8-15 Jn 6,22-29	ApCsel 7,51-8,1a Jn 6,30-35	ApCsel 8,1b-8 Jn 6,35-40	ApCsel 8,26-40 Jn 6,44-51	ApCsel 9,1-20 Jn 6,52-59	ApCsel 9,31-42 Jn 6,60-69	ApCsel 2,14a.36-41 1Pét 2,20b-25 Jn 10,1-10